

af 30te August 1805 bliver ophævet; thi just det, som angaaer det Væsentlige i Forordningen, bliver netop i Kraft, da det bestaaer i de ældre Indskrænkningers Ophævelse; og ligeledes blive de Bestemmelser, Forordningen indeholdt med Hensyn til Sundhedsvæsenet, med Hensyn til Maaden, hvorpaa de skulle være indrettede for Brandstikkerhedens Skyld, med Hensyn til Vandforsel osv. staaende ved Magt. Jeg vil nu gjerne troe, at om man ogsaa ved denne Lov erklærede dem for ophævede, ville dog andre specielle Anordninger, som nærmere have behandlet disse Gjenstande, blive staaende ved Magt, men det forekommer mig dog at være noget egent at erklære dem for ophævede, ffjøndt de ikke ophæves, da de derimod indeholdes i andre Love. Det kunde snarere siges, at Anordningerne bortfaldt, naar nemlig de Bestemmelser indeholdes i særlige Love, som skulle blive ved Magt. Jeg maa endnu gjøre den Bemærkning, at jeg troer, hvorledes man endogsaa vedtager dette Lovudkast i det Hele, vil dog Tittlen: „Lov om Ølbryggerier“ neppe være saa ganske passende; thi en Lov om Ølbryggerier skulde dog vel indeholde de væsentligste Grundbestemmelser om Ølbryggerierne og det gjør det med Hensyn til Kjøbstæderne aldeles ikke; thi Spørgsmaalet, hvorvidt der behøves Borgerstab, bliver ikke omhandlet. Lovudkastet indeholder kun ganske enkelte smaa Bestemmelser om denne Gjenstand, og burde derfor ikke have en saa almindelig Overffrist.

Ordføreren: Uagtet Udvalgets Majoritet bestaaer af Mænd, der høre hjemme i Kjøbstæder, har det dog ikke været dens Mening, at sætte sig eenfaldigen paa Kjøbstædernes Standpunct, tværtimod har man bestræbt sig for upartist at undersøge denne Sag, og at komme til et Resultat, som retfærdigen afgjør det foreliggende Spørgsmaal, og som altsaa ligesaa meget er i Kjøbstædernes som i Landets Interesse. Majoriteten har i sin afgivne Betænkning viist, at Ølbrygningen tidligere ifølge Lovgivningen var en borgerlig Næring i Kjøbstæderne og saaledes stod aldeles i Classe med al anden borgerlig Næring. Dette Forhold bestod i umindelige Tider, indtil det pludseligt blev forandret ved Res. 8de Juli 1796, som

indrømmede Landboerne at brygge Øl til Salg. Det er mærkeligt at see, hvorledes en vigtig Rettighed for Kjøbstæderne pludseligt blev forandret ved et Rescript, der saa at sige ikke engang blev dem communiceret. Imidlertid blev den Ret, som Rescriptet gav Landboerne til at brygge Øl til Udsalg, givet alene i den fattige Almues Interesse, saaledes som det er fremhævet i Betænkningen. Rescriptet siger nemlig: til Bequemmelighed for de fattige Landboere, men det synes ingenlunde at have været Meningen, at Bryggerierne paa Landet skulde træde i Concurrence med Bryggerierne i Kjøbstæderne. Ølbryggerne paa Landet bleve satte i Classe med Rugbrødsbagerne sammesteds, men det var grundet i Lovgivningen, at Haandværkere paa Landet ikke maatte arbejde for Kjøbstadbeoere, hvilket udtrykkelig blev indffjærpet ved Pl. 3 Apr. 1816. Nu kunde der vel reises Tvivl, om Bryggere kunne henregnes til Haandværkere, og det kan vel heller ikke nægtes, at Bryggerne udgjøre en særegen Classe af Næringsbrugere, der staa imellem Haandværkere og Fabrikanter, men som dog som oftest henregnes til Haandværkerne, hvilket ogsaa er Tilffældet med Bagerne. Udvalgets Majoritet har antaget, at Rugbrødsbagerne og Ølbryggere paa Landet vare satte paa aldeles lige Fod, og da det er afgjort ved adffillige Cancellieresolutioner og ved en Høiesteretsdom, at Rugbrødsbagerne paa Landet ikke maae arbejde for Kjøbstadbeoerne, har Udvalgets Majoritet anset det for utvivlsomt, at samme Regel ogsaa maatte gjælde for Bryggernes Vedkommende. Vi have saaledes ikke kunnet antage, at Bryggerne paa Landet ere berettigede til at indføre Øl i Kjøbstæderne og affætte det til Næringsbrugere eller de Indvaanere, som bestille det, men derved dog ikke overffet, at Øl, som er brygget paa Landet, lovligen kan indføres i Kjøbstæderne af andre Personer, som have kjøbt det paa Landet. At der her muligen bør ffee en Forandring, naar Næringsforholdene i Almindelighed ordnes, vil Udvalgets Majoritet ingenlunde bestride. Derimod have vi tilladt os at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at en stykffvis Ordning af Næringsforholdene ingenlunde kan anffees ønskelig eller tilraadelig. Man vil idellig